

2.5 Warstwy

Definicja 2.25 (Warstwa). Dla przestrzeni liniowej \mathbb{V} i jej podprzestrzeni liniowej \mathbb{W} zbiór U jest *warstwą* \mathbb{W} w \mathbb{V} , jeśli jest postaci

$$U = u + \mathbb{W} = \{u + w : w \in \mathbb{W}\} .$$

Zauważ, że warstwy zwykle *nie są* przestrzeniami liniowymi.

Przykład 2.26. 1. Dla podprzestrzeni liniowej \mathbb{R}^n takiej że trzecia współrzędna to 0, warstwami są zbiory wektorów o ustalonej trzeciej współrzędnej.

2. Dla zbioru wektorów spełniających równanie $2x_1 - x_3 = 0$ każda warstwa składa się z wektorów, dla których $2x_1 - x_3$ ma ustaloną wartość.

3. Dla przestrzeni liniowej wielomianów i podprzestrzeni składającej się z wielomianów zerujących się w 2 i 4, warstwy składają się z wektorów o ustalonej wartości w 2 i 4.

Lemat 2.27. Niech $\mathbb{W} \leq \mathbb{V}$ będą przestrzeniami liniowymi, zaś $U \subseteq \mathbb{V}$. Następujące warunki są równoważne:

1. istnieje wektor $\vec{u} \in \mathbb{V}$, taki że $U = \vec{u} + \mathbb{W}$
2. istnieje wektor $\vec{u} \in U$, taki że $U = \vec{u} + \mathbb{W}$
3. dla każdego wektora $\vec{u} \in U$ zachodzi $U = \vec{u} + \mathbb{W}$.

Ponadto, następujące warunki są równoważne:

1. istnieje wektor $\vec{u} \in \mathbb{V}$, taki że $U - \vec{u}$ jest przestrzenią liniową;
2. istnieje wektor $\vec{u} \in U$, taki że $U - \vec{u}$ jest przestrzenią liniową;
3. dla każdego wektora $\vec{u} \in U$ zbiór $U - \vec{u}$ jest przestrzenią liniową.

Prosty dowód pozostawiamy jako ćwiczenie.

Pod wieloma względami warstwy są podobne do podprzestrzeni liniowych:

Lemat 2.28. Niech $\mathbb{W} \leq \mathbb{V}$ będzie podprzestrzenią liniową, zaś U i U' jej warstwami. Wtedy

$$U = U' \quad \text{lub} \quad U \cap U' = \emptyset .$$

Prosty dowód pozostawiamy jako ćwiczenie.

Lemat 2.29. *Niech \mathbb{V} będzie przestrzenią liniową, zaś U i U' warstwami jakichś (niekoniecznie takich samych) podprzestrzeni \mathbb{V} .*

Wtedy przecięcie $U \cap U'$ jest puste lub jest warstwą (jakiejś podprzestrzeni).

Lemat 2.30 (Wypukłość warstw). *Załóżmy, że ciało \mathbb{F} spełnia $1 + 1 \neq 0$.*

Niech \mathbb{V} będzie przestrzenią liniową nad \mathbb{F} , zaś $U \subseteq \mathbb{V}$. Wtedy następujące warunki są równoważne

1. *U jest warstwą (odpowiedniej przestrzeni liniowej)*

2. $\forall_{\alpha \in \mathbb{F}, \vec{v}, \vec{u} \in U} \quad \alpha \vec{v} + (1 - \alpha) \vec{u} = \vec{u} + \alpha(\vec{v} - \vec{u}) \in U$

Intuicja: na płaszczyźnie to są punkty na prostej wyznaczonej przez \vec{u}, \vec{v} .

Przykład/Zastosowanie 2.31 (Kontynuacja Przykładu 2.24). Chcemy zająć się ponownie rekurencjami, tym razem „prawie liniowymi”, np.

$$a_n = a_{n-1} + 2a_{n-2} - 1.$$

Łatwo sprawdzić, że zbiór rozwiązań *nie jest* przestrzenią liniową. Ale z Lematu 2.30 łatwo wynika, że jest on warstwą jakiejś przestrzeni liniowej. Z Lematu 2.27 różnica dwóch elementów z warstwy jest w odpowiadającej przestrzeni liniowej.

Tu są dwa możliwe podejścia.

- Szukamy dobrego wektora.

- Nie szukamy jednego wektora, lecz dla konkretnego ciągu dobieramy indywidualnie.

Rozdział 3

Przekształcenia liniowe

3.1 Przekształcenia liniowe

Definicja 3.1 (Przekształcenie liniowe). Niech \mathbb{V}, \mathbb{W} będą przestrzeniami liniowymi nad tym samym ciałem \mathbb{F} . Funkcja $F : \mathbb{V} \rightarrow \mathbb{W}$ jest *przekształceniem liniowym*, jeśli spełnia następujące warunki:

- $\forall \vec{v} \in \mathbb{V} \forall \alpha \in \mathbb{F} F(\alpha \vec{v}) = \alpha F(\vec{v})$
- $\forall \vec{v}, \vec{w} \in \mathbb{V} F(\vec{v} + \vec{w}) = F(\vec{v}) + F(\vec{w})$

Alternatywną nazwą dla „przekształcenie liniowe” jest *homomorfizm*

Przykład 3.2. • $F : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$: suma współrzędnych.

$$(x_1, x_2, \dots) \mapsto \sum x_i$$

- $F : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$: przemnożenie wszystkich współrzędnych przez stałą.

- $F : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^{n-1}$ usunięcie i -tej współrzędnej.

- Pochodna wielomianu — jako funkcja przestrzeni liniowej wszystkich wielomianów (o współczynnikach z \mathbb{R}) w nią samą.

$$\sum a_i x^i \rightarrow \sum i \cdot a_i x^{i-1}$$

- $F : \mathbb{Q}^3 \rightarrow \mathbb{Q}^2$, $F(x, y, z) = (2x + y, y - 3z)$.

- Całka (określona), tj. dla wielomianów ze współczynnikami z \mathbb{R} przekształcenie $(F(f))(x) = \int_0^x f(y)dy$.

- $F : \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}$, $F(x, y) = xy$ nie jest przekształceniem liniowym.

$$F(\alpha x, \alpha y) = \alpha^2 xy$$

- $F : \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}^2$, $F(x, y) = (y + 3, x - 2)$ nie jest przekształceniem liniowym.

$$0, 0 \rightarrow 0, -2$$

Na zbiorze przekształceń liniowych z \mathbb{V} w \mathbb{W} możemy w naturalny sposób zdefiniować dodawanie i mnożenie (przez skalar) „w punkcie”:

$$(F + G)(\vec{v}) = F(\vec{v}) + G(\vec{v})$$

$$(\alpha F)(\vec{v}) = \alpha F(\vec{v})$$

Lemat 3.3. Zbiór przekształceń liniowych jest przestrzenią liniową.

$$\begin{aligned} \sim F \\ (F + G)(\alpha v) &= F(\alpha v) + G(\alpha v) \\ &= \alpha F(v) + \alpha \cdot G(v) \\ &= \alpha (F(v) + G(v)) \\ &= \alpha \cdot (F + G)(v) \end{aligned}$$

Fakt 3.4. Złożenie przekształceń liniowych jest przekształceniem liniowym.

$$F(G(\alpha v)) = F(\alpha G(v)) = \alpha F(G(v))$$

$$F(v) = Fv$$

Lemat 3.5. Każde przekształcenie liniowe jest jednoznacznie zadane poprzez swoje wartości na bazie. Każde takie określenie jest poprawne.

$$F: V \rightarrow W$$

$$\vec{b}_1, \dots, \vec{b}_n - \text{ baza } V$$

1) F jest wyzn. przez $F(\vec{b}_1) \dots F(\vec{b}_n)$
 dow. $\vec{v} = \sum \alpha_i \vec{b}_i$

$$F(\sum \alpha_i \vec{b}_i) = \sum \alpha_i F(\vec{b}_i)$$

2) każde takie zadanie jest popr.
 $F(v)$

• takie zadane F powinno być liniowe

$$F(\alpha v) = \alpha \cdot F(v)$$

$$\sum \alpha_i F(\vec{b}_i) = \alpha \cdot \sum \alpha_i F(\vec{b}_i) \quad \begin{matrix} v = \sum \alpha_i \vec{b}_i \\ \alpha v = \sum \alpha \alpha_i \vec{b}_i \end{matrix} \leftarrow \text{jedynke}$$

$$F(u+v) = F(u) + F(v)$$

3.2 Jądro i obraz przekształcenia liniowego

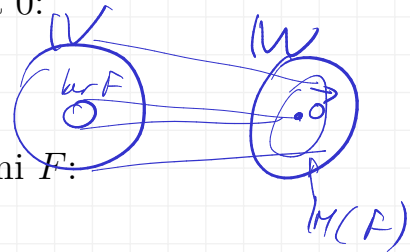
Definicja 3.6 (Jądro i obraz przekształcenia liniowego). Niech V, W będą przestrzeniami liniowymi, $F: V \rightarrow W$ przekształceniem liniowym.

Jądro przekształcenia to zbiór wektorów przekształcanych na $\vec{0}$:

$$\ker F = \{ \vec{v} : F(\vec{v}) = \vec{0} \} .$$

Obraz przekształcenia to zbiór wektorów, które są wartościami F :

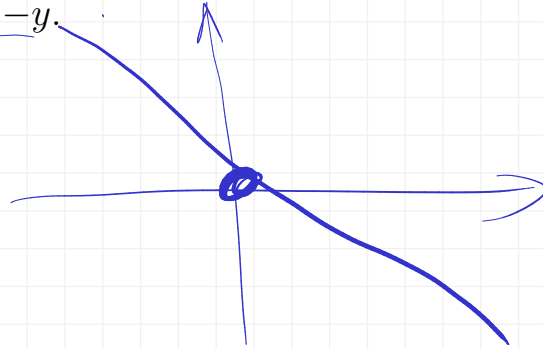
$$\text{Im}(F) = \{ \vec{u} : \exists \vec{v} F(\vec{v}) = \vec{u} \} .$$

Przykład 3.7. • dla operacji różniczkowania i przestrzeni wielomianów stopnia nie większego niż 5, obrazem jest przestrzeń wielomianów stopnia nie większego niż 4 a jądrem przestrzeń wielomianów stopnia nie większego niż 0.

- dla operacji całkowania przestrzeni wielomianów stopnia obrazem jest przestrzeń wielomianów stopnia różnego niż 0, a jądrem: wielomian zerowy.

- Dla przekształcenia $F: \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}$, $F(x, y) = x + y$ obrazem jest cała prosta \mathbb{R} a jądrem prosta $x = -y$.

Lemat 3.8. Jądro i obraz są przestrzeniami liniowymi.

$$\vec{0} \in \ker(F) \subseteq V$$

zamkniętości na op.

$$\vec{v}, \vec{v}'$$

$$F(\vec{0}) = \vec{0}$$

$$F(\vec{v}') = \vec{0}$$

$$F(\vec{v} + \vec{v}') = \vec{0} + \vec{0} = \vec{0}$$

$$F(\alpha \cdot \vec{v}) = \alpha \cdot F(\vec{v}) = \alpha \cdot \vec{0} = \vec{0}$$

$$\vec{0} \in \operatorname{Im} F \subseteq W$$

$$w, w' \in W$$

$$F(\vec{v}) = w, F(\vec{v}') = w', \vec{v}, \vec{v}' \in V$$

$$F(\vec{v} + \vec{v}') = F(\vec{v}) + F(\vec{v}') = w + w' \in \operatorname{Im} F$$

$$\alpha w = F(\alpha \vec{v}) \quad \checkmark$$

$$F: V \rightarrow W$$

$$F(\alpha \cdot v) = \alpha \cdot F(v)$$

$$\alpha = 0$$

$$F(\vec{0}) = 0 \cdot F(v) = \vec{0}$$

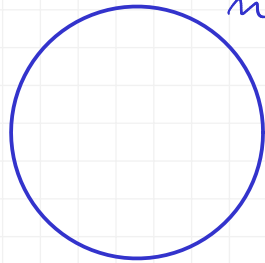
Fakt 3.9. Jeśli $F: V \rightarrow W$ jest przekształceniem liniowym oraz $\operatorname{LIN}(\vec{v}_1, \dots, \vec{v}_k) = V$

to $\operatorname{Im}(F) = \operatorname{LIN}(F(\vec{v}_1), \dots, F(\vec{v}_k))$.

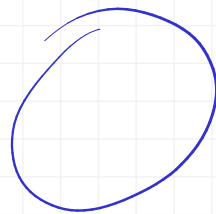
$$F(v) = F(\sum \alpha_i \vec{v}_i) = \sum \alpha_i F(\vec{v}_i) \in \operatorname{LIN}(\vec{v}_1, \dots, \vec{v}_k)$$

Twierdzenie 3.10. Niech $F : \mathbb{V} \rightarrow \mathbb{W}$ będzie przekształceniem liniowym, gdzie \mathbb{V}, \mathbb{W} : skończenie wymiarowe przestrzenie liniowe. Wtedy

$$\dim(\mathbb{V}) = \dim(\text{Im}(F)) + \dim(\text{ker}(F)).$$

n

k

$$k \leq n$$

\mathbb{V}
 $\text{ker } F \leq \mathbb{V}$ bazą $\text{ker } F$ $\underbrace{v_1, \dots, v_k}_{\text{niez. w } \mathbb{V}}$ \leftarrow baza jądra
 $\underbrace{v_1, \dots, v_k}_{k}$ $\underbrace{v_{k+1}, \dots, v_n}_{n-k}$ \rightarrow baza \mathbb{V}

twierdzą, że $\underbrace{F(v_{k+1}), \dots, F(v_n)}_{n-k}$ - baza $\text{Im } F$

1) generowanie

$$\text{Im } F = \text{LIN} (\underbrace{F(v_1), \dots, F(v_k)}_{\vec{0}}, F(v_{k+1}), \dots, F(v_n))$$

bazą! $\vec{0} = F(\sum_{i=k+2}^n \alpha_i v_i - v_{k+1})$
 Niezerowości \downarrow
 $\sum_{i=k+2}^n \alpha_i v_i - v_{k+1} = \sum_{i=1}^k \alpha_i v_i \in \text{ker } F$

Uwaga. Dowód Twierdzenia 3.10 nie zadziała, jeśli weźmiemy na początku dowolną bazę \mathbb{V} , np. wszystkie wektory mogą przejść w to samo!

Definicja 3.11. Rząd przekształcenia liniowego F to $\text{rk}(F) = \dim(\text{Im}(F))$.

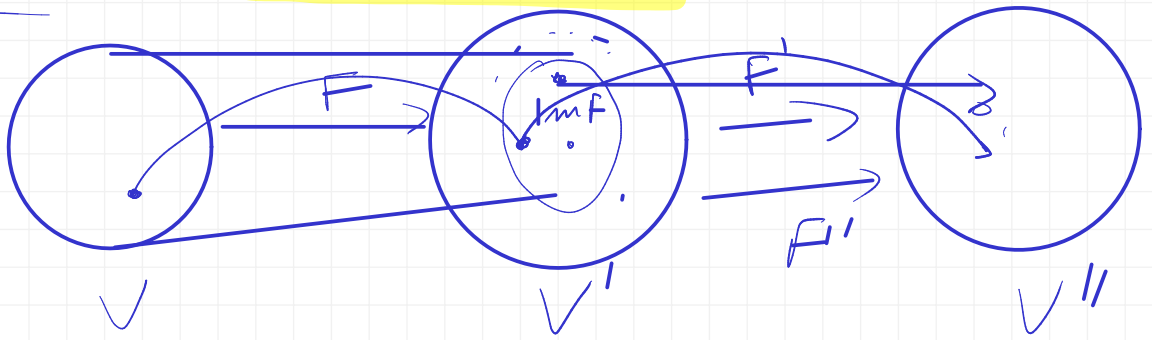
$$\dim \mathbb{V} \geq \text{rk } F$$

$$\dim \text{Im } F \leq \dim \mathbb{W}$$

Fakt 3.12. Jeśli $F : \mathbb{V} \rightarrow \mathbb{W}$ to $\text{rk}(F) \leq \min(\dim(\mathbb{V}), \dim(\mathbb{W}))$ $\text{Im } F \leq \mathbb{W}$

Fakt 3.13. Jeśli $F : V \rightarrow V'$ oraz $F' : V' \rightarrow V''$ są przekształceniami liniowymi, to

$$\text{rk}(F'F) \leq \min(\text{rk}(F), \text{rk}(F')).$$

$$\text{Im } F'F \subseteq \text{Im } F'$$

$$\text{rk}(F'F) \leq \text{rk}(F')$$

$$\text{rk}(F) \geq \text{rk}(F'F)$$

$$F'' = F' \upharpoonright_{\text{Im } F}$$

$$F' : \text{Im } F \rightarrow V''$$

$$\text{Im}(F'F) = \text{Im}(F''F)$$

$$\text{Im } F'F \subseteq \text{Im } F''$$

$$F''(v) = F''(F(u))$$

$v \in \text{Im } F$

$$\text{Im}(F'F) = \text{Im } F''$$

$$\text{rk } F'F = \text{rk } F'' \leq \underbrace{\dim(\text{Im } F)}_{\text{rk}(F)} = \text{rk } F$$

\uparrow
"F(u)"

Rozdział 4

Macierze

Definicja 4.1. Macierz M rozmiaru $m \times n$ nad ciałem \mathbb{F} nazywamy funkcję $M : \{1, 2, \dots, m\} \times \{1, 2, \dots, n\} \rightarrow \mathbb{F}$.

Zbiór wszystkich macierzy rozmiaru $m \times n$ nad ciałem \mathbb{F} oznaczamy przez $M_{m,n}(\mathbb{F})$.

Zwykle macierz rozmiaru $m \times n$ oznaczamy jako tabelę:

$$A = \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \cdots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{m1} & a_{m2} & \cdots & a_{mn} \end{pmatrix} = (a_{ij})_{\substack{i=1,\dots,m \\ j=1,\dots,n}}.$$

a_{133}

(Typem nawiasów za bardzo się nie przejmujemy). Zauważmy, że indeksy są zapisywane odwrotnie, niż w przypadku współrzędnych na płaszczyźnie.

Dla macierzy piszemy też $(A)_{ij}$ na oznaczenie a_{ij} i używamy podobnych konwencji. Gdy rozmiar macierzy nie jest jasny lub jest nieistotny, zapisujemy macierz jako (a_{ij})

Dla zwiększenia czytelności w zapisie macierzy używamy też przecinków między

elementami a_{ij} , nawiasów okrągłych zamiast kwadratowych, przecinków między indeksami w $a_{i,j}$ itp.

4.1 Podstawowe operacje na macierzach

Definicja 4.2. Dodawanie macierzy określone jest po współrzędnych, tzn. dodawanie $A + B$ jest określone wtedy i tylko wtedy, gdy A, B są tego samego rozmiaru i wtedy

$$\begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 4 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 5 & 1 \\ -2 & 3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 6 & 3 \\ 1 & 7 \end{bmatrix} \quad (A + B)_{ij} = (A)_{ij} + (B)_{ij} .$$

Mnożenie przez skalar również określone jest po współrzędnych, tzn. dla macierzy $A = (a_{ij})$ nad ciałem \mathbb{F}

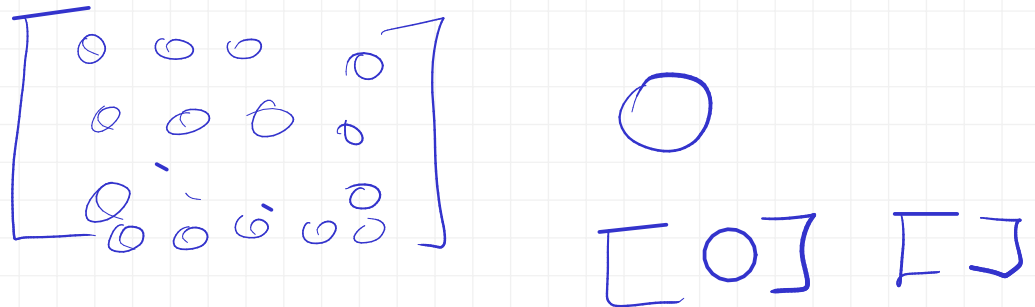
$$(\alpha A)_{ij} = \alpha a_{ij} .$$

Tym samym macierze stanowią przestrzeń liniową (nad odpowiednim ciałem). Wektorem zerowym jest macierz złożona z samych zer.

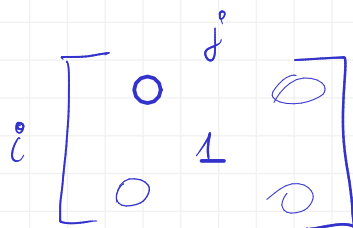
4.1.1 Ważne i ciekawe macierze

Przykład 4.3. W poniższym przykładzie domyślnie zajmujemy się macierzami rozmiaru $m \times n$

1. macierz zerowa

2. macierz $\mathbf{1}_{ij}$

(Macierz ta zwana czasem *macierzą indykacyjną*, ale to nie jest dobra nazwa).

3. macierz kwadratowa

4. macierz przekątniowa macierz kwadratowa, która ma same zera poza przekątną

$$(a_{ii})_{i=1, \dots, n} \quad \begin{bmatrix} a_1 & & \\ & a_2 & \\ & & \ddots \end{bmatrix}$$

5. macierz identycznościowa/jednostkowa

$$m \times n \quad I_n \quad I_{dn} \quad \left[\begin{array}{cccc} 1 & & & \\ & 1 & & \\ & & \ddots & \\ & & & 1 \end{array} \right] \Bigg\} n$$

6. macierz górnotrójkątna

$$\left[\begin{array}{ccc} & & ? \\ & 0 & \\ & & \end{array} \right]$$

$$a_{ij} = 0 \text{ gdy } i > j$$

7. macierz dolnotrójkątna

$$\left[\begin{array}{ccc} & & \\ & & 0 \\ & & \end{array} \right]$$

$$a_{ij} = 0 \text{ gdy } i < j$$

8. macierz trójkątna

4.1.2 Zestawianie macierzy

Mając dwie macierze M, M' rozmiaru $\underline{m} \times n$ oraz $\underline{m} \times n'$ (nad tym samym ciałem) będziemy pisać

$$\left[\begin{array}{cc} 12 & \\ 34 & \end{array} \right] \left| \begin{array}{c} 5 \\ 7 \end{array} \right] = \left[\begin{array}{cc} 12 & 5 \\ 34 & 7 \end{array} \right] \quad [M|M'] \quad m \times (n+n')$$

na macierz rozmiaru $m \times (n + n')$ uzyskaną przez „zestawienie” macierzy M, M' . Rozszerzamy tę konwencję na wiele macierzy M_1, M_2, \dots, M_k rozmiaru $m \times n_1, m \times n_2, \dots, m \times n_k$ i piszemy $[M_1|M_2|\dots|M_k]$. Jeśli macierze te są wymiaru $m \times 1$ to zwykle używamy liter C_1, \dots, C_k , jako że są to kolumny wynikowej macierzy.

Podobnie zestawiamy macierze w pionie: dla macierzy M, M' rozmiaru $m \times n$ i $m' \times n$ piszemy

$$\frac{12}{34} = \left[\begin{array}{c} 12 \\ 34 \end{array} \right] \quad \left[\begin{array}{c} M \\ M' \end{array} \right] \quad (m+m') \times n$$

na „zestawienie” tych dwóch macierzy w pionie (w tym wypadku jest ono rozmiaru $(m + m') \times n$). Ponownie używamy tej notacji dla wielu macierzy M_1, M_2, \dots, M_k , jeśli macierz mają tylko jeden wiersz to zwykle oznaczamy je jako R_1, R_2, \dots, R_m (bo są to wiersze).

4.1.3 Mnożenie macierzy

Mnożenie macierzy zdefiniujemy najpierw dla macierzy $1 \times n$ oraz $n \times 1$.

$$\begin{array}{c} \downarrow n+1 \\ [a_1 \ a_2 \ \dots \ a_n] \cdot \begin{bmatrix} b_1 \\ b_2 \\ \vdots \\ b_n \end{bmatrix} = \sum_{k=1}^n a_k b_k \cdot \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ -1 \end{bmatrix} \\ \uparrow \\ = 3 + 2 + 1 = 6 \end{array}$$

Wynik, w zależności od potrzeb, traktujemy jako liczbę (z ciała \mathbb{F}) lub jako macierz 1×1 .

Mnożenie wektorów $m \times 1$ oraz $1 \times n$ definiujemy jako:

$$\begin{array}{c} \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} 3 & 1 & 2 \end{bmatrix} \\ = \begin{bmatrix} 3 & 1 & 2 \\ 6 & 2 & 4 \end{bmatrix} \end{array} \quad \begin{array}{c} \begin{bmatrix} b_1 \\ b_2 \\ \vdots \\ b_m \end{bmatrix} \cdot [a_1 \ a_2 \ \dots \ a_n] = \begin{array}{c} \rightarrow b_1 a_1 \quad b_1 a_2 \quad \dots \quad b_1 a_n \\ \rightarrow b_2 a_1 \quad b_2 a_2 \quad \dots \quad b_2 a_n \\ \vdots \\ b_m a_1 \quad b_m a_2 \quad \dots \quad b_m a_n \end{array} \end{array} \quad \begin{array}{c} m \times n \end{array}$$

Następnie rozszerzamy mnożenie do macierzy rozmiaru $m \times k$ i $k \times n$ (wynikiem jest macierz rozmiaru $m \times n$). Mnożenie definiujemy tak, że dzielimy lewą macierz na wiersze a prawą na kolumny i mnożymy jak dwa wektory (odpowiednio: wierszy i kolumn), przy czym pojedyncze mnożenie wiersza i kolumny wykonujemy jak mnożenie wektorów.

$$\begin{array}{c} \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ -1 & 3 \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} 4 & -2 \\ 1 & 7 \end{bmatrix} \\ \begin{bmatrix} 4+2; -2+14 \\ -4+3; 2+21 \end{bmatrix} \end{array} \quad \begin{array}{c} \begin{bmatrix} R_1 \\ R_2 \\ \vdots \\ R_m \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} C_1 & C_2 & \dots & C_n \end{bmatrix} = \begin{array}{c} R_1 C_1 \quad R_1 C_2 \quad \dots \quad R_1 C_n \\ R_2 C_1 \quad R_2 C_2 \quad \dots \quad R_2 C_n \\ \vdots \\ R_m C_1 \quad R_m C_2 \quad \dots \quad R_m C_n \end{array} \end{array}$$

Używając notacji z indeksami, jeśli $A = (a_{ij})_{\substack{i=1, \dots, m \\ j=1, \dots, k}}$, $B = (b_{ij})_{\substack{i=1, \dots, k \\ j=1, \dots, n}}$, to $C = AB$ ma postać $(c_{ij})_{\substack{i=1, \dots, m \\ j=1, \dots, n}}$, gdzie

$$c_{ij} = \sum_{\ell=1}^k a_{i\ell} b_{\ell j}.$$

Uwaga. Zauważmy, że możliwy jest też odwrotny podział: lewa macierz jako wektor kolumn a prawa jako wektor wierszy. Wykonując bezpośrednie rachunki można łatwo sprawdzić, że wynik jest ten sam.

Fakt 4.4. Mnożenie macierzy jest łączne.

$$(A \cdot B) \cdot C = A \cdot (B \cdot C)$$

Fakt 4.5. Niech A, B, C będą macierzami nad tym samym ciałem \mathbb{F} , Id_n macierzą identycznościową $n \times n$, $\alpha \in \mathbb{F}$. Wtedy poniższe równości zachodzą, dla macierzy odpowiednich rozmiarów (tzn. takich, że odpowiednie mnożenie/dodawanie jest określone):

$$1. \text{Id}_n A = A, B \text{Id}_n = B;$$

$$2. A(B + C) = AB + AC;$$

$$3. (B + C)A = BA + CA;$$

$$4. \alpha(AB) = (\alpha A)B = A(\alpha B);$$

$$5. A[B|C] = [AB|AC];$$

$$6. \begin{bmatrix} B \\ C \end{bmatrix} A = \begin{bmatrix} BA \\ CA \end{bmatrix}.$$

Dowód sprowadza się do prostych rachunków i zostanie pokazany na ćwiczeniach.

Przykład/Zastosowanie 4.6. Jak obliczać wyrazy ciągu Fibonacciego szybko?

$$M = \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 1 \end{bmatrix}$$

$$M^n = \begin{bmatrix} f_{n-1} & f_n \\ f_n & f_{n+1} \end{bmatrix}$$

$$M^n$$

szybkie pot

$O(\log n)$ op.

4.1.4 Transpozycja

Definicja 4.7 (Transpozycja). Dla macierzy $M = (m_{ij})_{\substack{i=1,\dots,m \\ j=1,\dots,n}}$ macierz M^T zdefiniowana jest jako

$$M^T = (m_{ji})_{\substack{i=1,\dots,m \\ j=1,\dots,n}}$$

to jest jako „obrót” wokół przekątnej.

Przykład 4.8.

$$\begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 4 \end{bmatrix}^T = \begin{bmatrix} 1 & 3 \\ 2 & 4 \end{bmatrix}, \quad \begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 4 & 5 & 6 \end{bmatrix}^T = \begin{bmatrix} 1 & 4 \\ 2 & 5 \\ 3 & 6 \end{bmatrix}$$

$\begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 4 \\ 5 & 6 \end{bmatrix}^T = \begin{bmatrix} 1 & 3 & 5 \\ 2 & 4 & 6 \end{bmatrix}$

Lemat 4.9. Dla macierzy M, N odpowiednich rozmiarów zachodzi

$$\begin{aligned} (M + N)^T &= M^T + N^T, \\ (MN)^T &= N^T M^T, \\ (M^T)^T &= M. \end{aligned}$$

$m \times k, k \times n$
 $w \times m, m \times k$

Prosty dowód zostanie pokazany na ćwiczeniach.

4.2 Wartości na wektorach jednostkowych

Zdefiniujmy macierze rozmiaru $n \times 1$ (wektory) $\vec{E}_1, \dots, \vec{E}_n$, wektor \vec{E}_i ma 1 na i -tej współrzędnej oraz 0 wszędzie poza tą pozycją (czyli inne spojrzenie na bazę standardową).

Lemat 4.10 (Bardzo ważny).

$$M = [M\vec{E}_1 \mid M\vec{E}_2 \mid \dots \mid M\vec{E}_n]$$

$M \cdot \vec{E}_i$

Bierpośrednio

$$I_n = [\vec{E}_1 \mid \vec{E}_2 \mid \dots \mid \vec{E}_n]$$

$$M I_n = M$$

$$M [\vec{E}_1 \mid \vec{E}_2 \mid \dots \mid \vec{E}_n] = [\underbrace{M\vec{E}_1} \mid \underbrace{M\vec{E}_2} \mid \dots \mid \underbrace{M\vec{E}_n}] = M$$

Uwaga. To jest bardzo użyteczna własność: często zamiast pokazać równość macierzy czy też pomnożyć jakieś macierze będziemy liczyli wartości na wektorach \vec{E}_i .

Przykład/Zastosowanie 4.11 (Kontynuacja Zastosowania 4.6). W pewnym sensie możemy też powiedzieć, skąd wzięliśmy macierz $\begin{bmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 1 \end{bmatrix}$ służącą do liczenia wartości

wyrazów ciągu Fibonacciego: ma mieć ona własność, że przekształca wektor $\begin{bmatrix} a \\ b \end{bmatrix}$ na

$$\begin{bmatrix} b \\ a+b \end{bmatrix}.$$

$$\begin{bmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 1 \end{bmatrix}$$

$$\begin{bmatrix} f_n & & f_{n+1} \\ f_{n+1} & & f_{n+2} \end{bmatrix}$$

$$\begin{bmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 1 \end{bmatrix} =$$

$$M \begin{bmatrix} a \\ b \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} b \\ a+b \end{bmatrix}$$

$$M \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \end{bmatrix} \leftarrow I \text{ kol}$$

$$M \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix} \leftarrow I \text{ kol}$$

$$\begin{bmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} f_n \\ f_{n+1} \end{bmatrix}$$

4.3 Operacje elementarne

Definicja 4.12 (Operacje elementarne.). Operacje elementarne (kolumnowe) to:

- zamiana kolumn;
- dodanie do jednej z kolumn wielokrotności innej;
- przemnożenie kolumny przez niezerowy skalar.

Analogicznie definiujemy operacje elementarne wierszowe.

Operacje elementarne można wyrazić jako macierze:

- macierz T_{ij} ma następujące wyrazy: na przekątnej 1, poza ii, jj , gdzie T_{ij} ma